

γροθάρρα ἡ, Πελοπν. (Ἀνώγ. Καμίν. Καρδαμ. Λεῦκτρ. Ξεχώρ. Ξηροκ. Σαηδόν. Τριφυλ.) *grophara* Πελοπν. (Λεῦκτρ. Πλάτσ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. *γ ρ ο θ ἄ ρ ι*.

Ἡ ἐλαία, ἡ κατάλληλος πρὸς μεταφύτευσιν ἐκ τοῦ φυτωρίου, ἡ ὁποία δὲν ἔχει ἀναπτυχθῆ ἀκόμη εἰς τέλειον δένδρον ἐνθ' ἄν. : *Θὰ πάω 'ς τὸ περιβόλι νὰ βγάλω γροθάρρες* Πελοπν. (Καρδαμ.) *Φυτέψαμε πέδε γροθάρρες τσαὶ πιάσανε* δύο αὐτόθ. *Φύτενα ὅλη μέρα γροθάρρες* Πελοπν. (Σαηδόν.) *Πιάσανε ὅλες οἱ γροθάρρες* Πελοπν. (Λεῦκτρ.) *Νὰ μοῦ βγάλῃς καμμία σαραδαρέα λαγούμια, γιὰ νὰ καρφώσω καμμία γροθάρρα* Πελοπν. (Ξεχώρ.)

γροθαράκι τό, Πελοπν. (Γαργαλ. Κίτ. Μάν.)

Ἐκ τοῦ οὗς. *γ ρ ο θ ἄ ρ ι* ὡς ὑποκορ.

1) Τὸ πρὸς μεταφύτευσιν ἑτοιμον νεαρόν ἐλαιόδενδρον Πελοπν. (Γαργαλ.) : *Ἐβαλα πρόπερσι μερικά γροθαράκια καὶ οὐλα πιάσανε καὶ γίνανε λιοφυτάκια.* 2) Μικρὸς χονδρὸς κλάδος ἐλαίας κοπτόμενος κατὰ τὸ κλάδευμα Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) : *Πάρ' τὰ γροθαράκια νὰ δὰ κάψωμε.*

γροθάρρι τό, Ἡπ. (Κωστάν.) Μέγαρ. Πελοπν. (Ἀναβρυτ. Ἀνδρούς. Ἀνώγ. Ἀρχαδ. Βασαρ. Γαργαλ. Δαιμον. Ἡλ. Θουρ. Κάμπος Λακων. Καρδαμ. Κίτ. Κόκκιν. Λακεδ. Μάν. Μεγαλόπ. Ξηροκ. Οἶν. Ὀλυμπ. Παλαιοχ. Πάν. Σαηδόν. Σκορτσιν. Συκ. Λακων. Τριφυλ.) — Δελτ. Ἑλλην. Γεωργ. Ἑταιρ. 3, 143 Π. Γενναδ., Λεξικ. Φυτολογ., 273—Λεξ. Δημητρ. *γροθάρ'* Θράκ. (Σαρεκκλ.) Μακεδ. *γρουθάρ'* Ἡπ. (Ἀρτοπ. Ζαγόρ. Κουκούλ.) Μακεδ. (Καταφύγ. Κολινδρ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀρτοτ. Λεπεν. Ξηρόμ. Περίστ.) — Β. Φανίτσιου, Καλούδια, 116 *γροθάρρι* Πελοπν. (Ἀνω Ἀστέρ. Ἀρεόπ. Γέρμ. Λίμπερδ. Μάν. Νύφ. Οἰτυλ. Πάν. Πετρίν. Πλάτσ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. *γ ρ ο θ ο ς* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -*ἄ ρ ι*.

1) Γρόνθος Ἡπ. (Ἀρτοπ. Κωστάν.) Θράκ. (Σαρεκκλ.) : *Τοῦ χέρ', ὅδας εἶν' κλεισμένον, τοῦ λέμι γρουθάρ'* Ἀρτοπ. *Ἐρ'νι σουγράβον νά! ἴσια μὲ ἓνα γρουθάρ'* (σουγράβον=χαλάζι) αὐτόθ. *Θὰ σοῦ σφίξω ἓνα γροθάρρι, ποὺ θὰ σοῦ πάῃ ὁ οὐρανὸς σφοδύλι* Κωστάν. 2) Τὸ δίκην γρόνθου παραμένον μικρόν ἢ μὴ κανονικῶς ἀναπτυχθέν, τὸ ἀτροφικόν Ἡπ. (Ζαγόρ. Κουκούλ.) Μακεδ. (Καταφύγ.) Στερελλ. (Λεπεν.) — Β. Φανίτσιου, Καλούδια, 116 : *Καρπούζ' γρουθάρ'* Λεπεν. *Ἐκεῖνον τοῦ γρουθάρ'* ἔκανι ὅλ' αὐτὰ τὰ κατορθώματα; Κουκούλ. *Ἐνα γρουθάρ'* ἀνθροῦπος εἶνι, τί νομίζ'; Καταφύγ. *Νὰ ἦταν καὶ ἄνθρωπος' ἓνα γρουθάρ'* ἄνθρωπος Β. Φανίτσιου, ἐνθ' ἄν. 3) Τὸ ποσὸν εἶδους τινός, τὸ ὁποῖον χωρεῖ ἡ παλάμη τῆς χειρὸς μετασχηματιζομένη εἰς γρόνθον Ἡπ. (Κουκούλ.) Πελοπν. (Ἀρχαδ.) Στερελλ. (Ξηρόμ.) : *Τοὺν παρακάλισσα καὶ μῦδουκι ἓνα γρουθάρ'* γκίζα Κουκούλ. Συνών. *γ ρ ο θ ἄ κ ι*, *γ ρ ο θ ἰ 3*, *γ ρ ο θ ἰ ἄ 5*, *φ ο ὕ χ τ α*. 4) Ἡ εἰς στρογγύλον δίκην γρόνθου κατὰ τὸ ἔξω ἄκρον καταλήγουσα δοκὸς ἐπὶ τῶν τοίχων τῆς οἰκίας ἢ ἐνθεν καὶ ἐνθεν τῶν ὑπερθύρων, ἡ χρησιμεύουσα δι' ἀνάρτησιν διαφόρων σκευῶν ἢ ἐνδυμάτων Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀρτοτ. Περίστ.) : *Κρέμασι τοῦ σακκούλ' 'ς τοῦ γρουθάρ'* Ἀρτοτ. *Σηκῶν' τοῦ σφαχτὸ καὶ τοῦ κριμάει 'ς τοῦ γρουθάρ'* Αἰτωλ. *Κρέμασα τοῦ πανουφόρ' μ' 'ς τοῦ γρουθάρ'* Περίστ. 5) Ὁ ἀγκὼν τῆς χειρὸς Μακεδ. (Κολινδρ.) : *Σκίστ'κι τοῦ σακκάκ' μ' καὶ βγήκανι ὄξου τὰ γρουθάρια μ'.* 6) Ἐξόγκωμα δίκην γρόνθου ἐπὶ τοῦ παρὰ τὸ ἔδαφος τμήματος τοῦ κορμοῦ τῆς ἐλαίας ἢ ἐπὶ τῶν ριζῶν, φέρον βλαστὸν καὶ ἀποσπώμενον πρὸς μεταφύτευσιν διὰ τὴν παραγωγὴν νέου ἐλαιοδένδρου Δελτ. Ἑλλ. Γεωρ-

Ἑταιρ., ἐνθ' ἄν. 7) Ὁ χονδρὸς καὶ βραχὺς κορμὸς νεαροῦ κλάδου ἐλαίας, ὁ ἔχων πάχος ὅσον χωρεῖ τὸ κλείσιμον τῆς παλάμης καὶ ὁ ὁποῖος κόπτεται κατὰ τὸ κλάδευμα τῆς ἐλαίας Πελοπν. (Κίτ. Πετρίν. Συκ. Λακων.) : *Ἐκλάδεψα τις ἐλιές κ' ἔκοψα πολλὰ γροθάρια* Κίτ. *Ἀ ζέ κουτουπόσου με καθένα γροθάρρι, θὰ ζέ σπάσου τὰ παῖδια αὐτόθ. Πάω νὰ μαζέψω τὰ γροθάρια* Πετρίν. 8) Χονδρὸς κλάδος ἐλαίας μετὰ ὀφθαλμῶν φυτευόμενος ἵνα ἀναπτυχθῇ ἐπὶ τόπου εἰς δένδρον Μέγαρ. Πελοπν. (Βασαρ. Κίτ. Μάν. Οἶν. Πάν.) — Λεξ. Δημητρ. : *Θὰ φυτέψω τέσσερα πέδε γροθάρια* 'ς τὸ περιβόλι Κίτ. *Ὅποιος ἔχει ποτιστικό, τὸ φυτεύει γροθάρια* Βασαρ. *Κατέβασε τὸ ποτάμι καὶ μᾶς πῆρε τὰ γροθάρια αὐτόθ.* 9) Χονδρὸς καὶ βραχὺς κλάδος ἐλαίας ἢ ἄλλου τινὸς δένδρου φυτευόμενος πλαγίως πῶς ἐντὸς τοῦ ἐδάφους καὶ προοριζόμενος διὰ τὴν ἀπόδοσιν βλαστῶν πρὸς μεταφύτευσιν καὶ παραγωγὴν νέου δένδρου Πελοπν. (Ἀναβρυτ. Ἀνω Ἀστέρ. Ἀνώγ. Ἀρεόπ. Γέρμ. Δαιμον. Ἡλ. Λακεδ. Λίμπερδ. Νύφ. Οἰτυλ. Παλαιοχ. Πετρίν. Συκ. Λακων.) : *Φύτεψα πενήτα γροθάρια* Οἰτυλ. 10) Τὸ πρὸς μεταφύτευσιν ἑτοιμον φυτὸν τῆς ἐλαίας ἡλικίας μέχρι τριῶν ἐτῶν, τὸ προερχόμενον ἀπὸ μόσχευμα, δηλ. ἀπὸ ὀφθαλμὸν χονδροῦ κορμοῦ κλάδου φυτευθέντος πλαγίως ἐντὸς τοῦ ἐδάφους Μέγαρ. Πελοπν. (Ἀνδρούς. Γαργαλ. Θουρ. Κάμπος Λακων. Καρδαμ. Κόκκιν. Λακεδ. Μεγαλόπ. Ξηροκ. Ὀλυμπ. Πλάτσ. Σαηδόν. Σκορτσιν. Τριφυλ. κ.ά.) — Π. Γενναδ., ἐνθ' ἄν. : *Τὰ γίδια μοῦ σπάσανε πέντε γροθάρια* Λακεδ. *Ἐβαλα ἑκατὸ παλούτσα' ἀπὸ τὸ παλούτσι βγαίνει τὸ γροθάρρι* (παλούτσι = ὁ ἐντὸς τοῦ ἐδάφους φυτευθεὶς πλαγίως κορμὸς, ἐκ τοῦ ὁποῖου φυτρώνει ὁ πρὸς μεταφύτευσιν κλάδος) Καρδαμ. *Πᾶμε νὰ βγάλουμε γροθάρια ἀπὸ τὴ γροθαριά* Κόκκιν. *Οὐλο τὸ τούμπι τὸ γιόμισα γροθάρια* (τούμπι = τὸ ἐν εἶδει τύμβου ἔδαφος) Γαργαλ. *Τὸ περιβόλι γιόμισε γροθάρια* Σαηδόν. 11) Δένδρον νεαρῆς ἡλικίας προερχόμενον ἐκ σπέρματος καὶ οὐχὶ ἐκ μεταμοσχεύσεως Πελοπν. (Ἀρχαδ.)

Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. *Γροθάρρι* καὶ ὡς τοπων. (Μεσσην. Τριφυλ.)

γροθαριὰ ἡ, Πελοπν. (Γαργαλ. Κόκκιν.)

Ἐκ τοῦ οὗς. *γ ρ ο θ ἄ ρ ι*.

Μέρος ὅπου καλλιεργοῦνται *γ ρ ο θ ἄ ρ ι α*, φυτῶριον ἐλαιῶν ἐνθ' ἄν. : *Πᾶμε νὰ βγάλουμε γροθάρια ἀπὸ τὴ γροθαριὰ* Κόκκιν. Συνών. *γ ρ ο θ α ρ ἰ σ τ ρ α*, *γ ρ ο θ α ρ ὀ μ α ν τ ρ α*, *γ ρ ο θ α ρ ο μ ἄ ν τ ρ ι*, *γ ρ ο θ ο μ α ν τ ρ ἰ ἄ*, *γ ρ ο θ α ρ ο π ε ρ ἰ β ο λ ο*.

γροθαρίστρα ἡ, Πελοπν. (Ἀράχ. Οἶν.)

Ἐκ τοῦ οὗς. *γ ρ ο θ ἄ ρ ι* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -*ἰ σ τ ρ α*.

Γ ρ ο θ α ρ ἰ ἄ, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.

γροθαρίτσα ἡ, Πελοπν. (Καρδαμ. Ξεχώρ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ οὗς. *γ ρ ο θ ἄ ρ α* καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -*ἰ τ σ α*.

Μικρὰ *γ ρ ο θ ἄ ρ α*, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν. : *Πιστεύω νὰ χωράῃ παδὰ χάμον στὴν ἀγωνὴ μία γροθαρίτσα* Ξεχώρ.

γροθαροελιά ἡ, ἀμάρτ. *γροθαροελιά* Πελοπν. (Πάν.) *γροθολιά* Πελοπν. (Γαργαλ.)

Ἐκ τῶν οὗς. *γ ρ ο θ ἄ ρ ι* καὶ *ἐ λ ἰ ἄ*. Ὁ τύπ. *γ ρ ο θ ο λ ἰ ἄ* δι' ἀνομοίωσιν.

1) *Γ ρ ο θ ἄ ρ ι* 8, τὸ ὅπ. βλ., Πελοπν. (Πάν.) : *Ἐχομε ἑτοιμο τὸ λαγούμι καὶ φυτεύομε τὴ γροθαροελιά.* 2) Νεαρόν

δένδρον ἐλαίας προερχόμενον ἀπὸ γροθάρει 10, τὸ ὅπ. βλ., Πελοπν. (Γαργαλ.) : "Ἐχω καμινὰ δεκαριὰ γροθολιές, τί λάδι καρτερῆς νὰ βγάλω! Συνών. φντὰδα.

γροθαροελίτσα ἡ, ἀμάρτ. γροθολίτσα Πελοπν. (Γαργαλ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γροθαροελιά, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ γροθολιά, ὡς ὑποκορ.

Μικρὸν νεαρὸν δένδρον ἐλαίας προελθὼν ἀπὸ μεταφυτευθὲν γροθάρει, τὸ ὅπ. βλ. : "Ἐχω 'ς τὸ φράμα καμινὰ 'κοσαριὰ γροθολίτσες (φράμα = κτῆμα πεφραγμένον).

γροθαρομάντρα ἡ, Πελοπν. (Ἀναβρυτ. Ἀνώγ. Θουρ. Καμίν. Ξηροκ. Παλαιοχ. Χωσιάρ.) γροθαρομάδρα Πελοπν. (Ἀνδρούς. Βερεστ. Κάμπος Λακων. Καρδαμ. Λεῦκτρ. Μάν.) γροθαρομάδρα Πελοπν. (Ἀνω Ἀστέρ. Ἄρν. Γέρμ. Ζελίν. Λεῦκτρ. Λίμπερδ. Μάν. Οἷτυλ. Πάν. Πετρίν. Πλάτσ.)

Ἐκ τῶν οὗς. γροθάρει καὶ μάντρα.

Κτῆμα πεφραγμένον εἰς τὸ ὅποιον καλλιεργοῦνται γροθάρεια πρὸς μεταφύτευσιν, φυτῶριον ἐλαίων ἐνθ' ἄν. : Γρέμισε ὁ τοίχος τῆς γροθαρομάδρας· βῆτσε ἡ γίδα 'ς τὴν γροθαρομάδρα καὶ τὴν ἐρήμαξε Πελοπν. (Οἷτυλ.) "Ἐβαλε κανεῖς γροθαρομάδρα φέτος; Πελοπν. (Λεῦκτρ.) Συνών. γροθαρομαντριά, γροθαρομάντρι, γροθαροπερίβολο, περιβόλι.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Γροθαρομάδρα Πελοπν. (Κίτ.)

γροθαρομαντριά ἡ, ἀμάρτ. γροθαρομαδρέα Πελοπν. (Λεῦκτρ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γροθαρομάντρα.

Γροθαρομάντρα, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθα καὶ συνών.

γροθαρομάντρι τό, Ἐφημ. Ἑλλην. γεωργ. 1, 515 Π. Γενναδ., Λεξικ. Φυτολογ., 273 γροθαρομάδρι Πελοπν. (Χωσιάρ.) γροθομάντρι Πελοπν. (Ὀλυμπ. Φιγάλ.)

Ἐκ τῶν οὗς. γροθάρει καὶ μάντρι.

Γροθαρομάντρα, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν., ἐνθα καὶ συνών.

γροθαροπάλουκο τό, Ἐφημ. Ἑλλην. γεωργ. 1, 517.

Ἐκ τῶν οὗς. γροθάρει καὶ παλούκι.

Γροθί 4, τὸ ὅπ. βλ.

γροθαροπερίβολο τό, Πελοπν. (Καρδαμ.)

Ἐκ τῶν οὗς. γροθάρει καὶ περιβόλι.

Γροθαρομάντρα, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθα καὶ συνών.

γρόθαρος ὁ, Πελοπν. (Γαργαλ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γρόθος καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -αρος.

Μεγάλη γροθιά : Σήκωσε τὸ γρόθαρό του νὰ δόνε ξεμουτσουιάση τὸν ἄδρωπο (νὰ ξεμουτσουιάση = νὰ κτυπήσῃ κατὰ πρόσωπον, νὰ διαρρήξῃ τὴν ρῖνα).

γροθαρωτὸς ἐπίθ. Πελοπν. (Καρδαμ. Ξεχώρ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γροθάρει καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ωτός.

Ὁ ἐκ γροθάρει προελθὼν, κυρίως ἐπὶ ἐλαίων προελθουσῶν ἐκ μεταφυτεύσεως γροθάρει, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν. : Οἱ γερολιές βγάνουνε πλειότερο λάδι ἀπὸ τίς γροθαρωτὲς Ξεχώρ.

γροθί τό, Κύθηρ. Πελοπν. (Κίτ. Μάν. Ὀλυμπ. Φιγάλ.)

— Ἐφημ. Ἑλλην. γεωργ. 1, 517 γροθ-θί Χίος (Βέσ.) γροθί Τσακων.

Ὑποκορ. τοῦ οὗς. γρόθος.

1) Μικρὸς γρόνθος Τσακων. : "Ἐα, π' ἐμοζάτ' σερε ἐκιού, πῆ ντ' ἐντοῦτσε μὲ τὸ γροθί (ἔλα, ποῦ ἐπόνεσες ἐσὺ ποῦ σὲ ἐκτύπησε μὲ τὴν γροθίτσα του). 2) Μέρος τοῦ ἐλαιοπιεστηρίου, πιθανῶς ἐκ τῆς ὁμοιότητος αὐτοῦ πρὸς γρόνθον Χίος (Βέσ.) 3) Γροθάρει 3, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθα καὶ συνών. Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) Τσακων. : "Ἐρριξε ἓνα γροθί γέννημα 'ς τί κόττες Κίτ. "Ἐνα γροθί κόκκουνε μ' ἐδοῦτσε, ποῖ 'νὰ σ' πρωτοφάη (μὲ γροθίτσα, χουφτίτσα κουκκιά μου ἔδωσε, ποιὸς νὰ πρωτοφάη) Τσακων. Κάρατσε ἓνα γροθί κζίσα (ἐζήτησε μία χουφτίτσα κριθάρι) αὐτόθ. 4) Γροθάρει 10, τὸ ὅπ. βλ., Κύθηρ. Πελοπν. (Ὀλυμπ. Φιγάλ.) — Ἐφημ. Ἑλλην. γεωργ., ἐνθ' ἄν. : "Ἐπιασε καὶ γρόμισε τὸ χωράφι γροθιά, γιὰ νὰ κάμῃ ἐλιές Ὀλυμπ.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Γροθιά τά, Πελοπν. (Ἡλ.)

γροθιά ἡ, γροθέα Κύθηρ. Μέγαρ. Πελοπν. (Ξεχώρ.) Τσακων. (Βάτικ.) γροθ-θέα Εὐβ. (Κύμ.) Κάμπ. (Ἑλυμπ.) γροθέ Κρήτ. (Ἀποκόρ. Ρέθυμν. Σφακ. κ.ά.) γροθ-θέ Ἰκαρ. γροθέα Πελοπν. (Μάν.) γροθία Τσακων. (Βάτικ. Χαβουτσ.) γουρθέα Πόντ. (Σινώπ.) γουρθέα Πόντ. (Ἰνέπ.) γροθία Ζάκ. Μέγαρ. Τσακων. (Σαπουνακ.) γροθία Καλαβρ. (Μπόβ.) γροθία Τσακων. (Μέλαν. Χαβουτσ.) γροθ-τία Καλαβρ. (Βουν. Γαλλικ. Μπόβ. Ροχούδ. Χωρίο Βουν. Χωρίο Ροχούδ.) γροθία Τσακων. (Χαβουτσ.) γροθία Καλαβρ. (Βουν. Χωρίο Ροχούδ.) γροθία κοιν. γροθ-θιά Κίμωλ. Μεγίστ. Χίος (Πισπιλ.) γροθ-θιά Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) γροθκιά Κύπρ. (Πεδουλ. κ.ά.) Κῶς (Καρδάμ.) γροθθιά Ρόδ. γροθκιά Κύπρ. γροχτιά Κύπρ. γροκτιά Κύπρ. γροχκιά Κύπρ. γροθθιά Σύμ. γροθ-τία Χίος (Καρδάμ.) γροθ-τία Ρόδ. γροκιά Κύπρ. γροχιά Καππ. (Μισθ.) γροφιά Ἰθάκ. γροθ-θιά Ἡπ. (Δρόβιαν.) γροθιά Πελοπν. (Λίμπερδ. Οἷτυλ.) γροθιά Μακεδ. (Πεντάλοφ.) γλοθιά Χίος (Καρδάμ.) γλοθιά Κάσ. σγροθιά Πελοπν. (Καλάμ.) γουουθιά Σαμοθρ. βροθιά Βιθυν. (Κίος) βροθ-θιά Σύμ. δροθκιά Κύπρ. δροχκιά Κύπρ. δροχτιά Κύπρ. δροχκιά Κύπρ. δροχιά Θράκ. (Μάλ-γαρ.) γροθ-εά Ἰμβρ. Μακεδ. (Μεσορ. Ριζώμ.) γροθθιά σύνθηθ. βορ. ιδιωμ. γροθ-θιά Λυκ. (Λιβύσσ.) βροθ-θιά Λυκ. (Λιβύσσ.) γροθιά Θράκ. (Σουφλ.) γουρθιά Μακεδ. ὀρθ-εά Α. Ρουμελ. (Βοδεν.) γουρ-εά Μακεδ. Πόντ. (Σινώπ.) γουρ-εά Μακεδ. (Σιτοχ.) γούρθα Πόντ. (Ἀμισ.) γούρθα Τσακων. (Βάτικ. Χαβουτσ.) γουρθέα Τσακων. (Χαβουτσ.) γουρτία Τσακων. (Χαβουτσ.) γροχιά τό, Καππ. (Φλογ.) γροθιά Καππ. (Φλογ.) γροχιά Καππ. (Φλογ.)

Τὸ Βυζαντ. γροθιά, τὸ ὅπ. ἐκ τοῦ οὗς. γρόθος καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ιά. Διὰ τὸν τύπ. γροθέα πβ. τὸ Βυζαντ. γροθ-εά εἰς Διγεν. Ἀκρίτ. στίχ. 697 (ἐκδ. Π. Καλονάρ., τ. 2, σ. 156) «τοὺς μὲν γροθ-εάς ἐκρουεν τοὺς ἄλλους σφοντυλέας». Ὁ τύπ. γροθθία καὶ εἰς Δουκ. καὶ Μεοῦρσ., οἱ δὲ τύπ. γοθ-εά καὶ γοθ-εά πιθανῶς κατὰ τὸ χούφτα.

1) Γρόνθος, πυγμή, ἡ συγκεκλεισμένη παλάμη τῆς χειρὸς κοιν. καὶ Πόντ. (Σινώπ.) Τσακων. (Χαβουτσ.) : Κάνε τὸ χέρι σου γροθιά Ἀθῆν. Σφίξε τὴν γροθιά σου αὐτόθ. Μῆλο σὰ γροθιά αὐτόθ. "Ἐχει χουφτὴν γροθιά Μακεδ. (Βόλβ.) Σφίξε τὴν χέρα σου, κάμε τὴν γροθέ Κρήτ. || Φρ. Σφίγγω τὴν γροθιά μου (ἀπειλῶ) πολλὰ. Δείχνω τὴν γροθιά μου (συνών. μὲ τὴν προηγούμεν.) ἐνιαχ. "Ὅσον τζ' ἔ-

